

Sa dugay nga panahon ang pamilyang Wanlass mibiyaha og pila ka kilometro, ug dayon pila ka mga adlaw. Sa katapusan, bisan si Mary miangkong sa kamatuoran.

Ang pundok sa karwahe wala mohulat kanila. Si Mary ug ang iyang pamilya kinahanglang mobiyahe paingon sa Zion nga mag-inusara.

Ang Suba sa Platte, Nebraska, 1863

“Hooo!” Gibira ni Mary ang rinda, ug mihinay ang mga toro. “Ok ra ba ang tanan?” Mitan-aw siya sa iyang tulo ka mga manghud, nga nagsakay sa mga toro. Mitando sila.

Ang Suba sa Platte anaa sa ilang atubangan, lapad ug lapukon. “Unya unsa na karon?” nangutana ang iyang manghud nga lalaki, si Jackson. Nuybe anyos lang siya, apan nagtabang siya ni Mary sa paggiya sa mga toro. Si Papa naghigda sa luyo sa karwahe, masakiton pa gihapon tungod sa iyang stroke.

“Dili ta kinahanglan nga motabok sa suba,” miingon si Mary. “Apan mahimo tang mosubay sa daplin.”

Walay dalan paingon sa Zion, apan ang suba ang mogiya kanila samtang mopaingon sila sa kasadpan. “Hiyaaa!”

Wala masayud si Mary nga ang mga Mormon pioneer miagi sa pikas nga daplin sa Suba sa Platte ug miadto sa lahi nga agianan. Sa dili pagtabok sa suba, nakasulod sila sa Teritoryo sa mga Indian. Dili sila makakita sa laing karwahe sa tren sa tibuok nga panaw.

Nagpadayon sila. Paglabay sa pila ka semana, nakakita si Mary og usa ka panganod sa abug nga nagsingabut. “Hunong,” mihunghong siya sa mga toro ug sa iyang kaugalingon. “Hunong.”

Nawala ang abug ug nakita ang gamay nga pundok sa mga Indian nga nagsakay og mga kabayo. Usa sa mga Indian miadto sa luyo sa karwahe, diin si Papa naghigda.

Mabination ang mga mata sa Indian. “Masakiton ba siya?” nangutana siya, nagtudlo ngadto ni Papa.

“Oo,” mitubag og hinay kaayo si Mary. Dunay gitawag ang tawo sa iyang sinultihan, ug ang mga lalaki dali nga mibiya sama kadali sa ilang pag-abut.

Mitan-aw si Mary sa adlaw. “Manghunong ta dinhi,” misulti siya ni Jackson. Gipakanaog niya si Sarah ug ang kaluha.

“Mary, dali tan-awa!” Miingon si Jackson. Ang tawo nga may mabination nga mga mata nagpadulong kanila, adunay gibitbit nga bug-at nga butang.

“Ihalas nga itik,” miingon siya. “Ug koneho. Alang kaninyo.” Mitutok lang si Mary, wala katingog, samtang iyang gibutang ang gipatay nga mga hayop sa iyang mga bukton. Miyango pag-usab, mibiya siya samtang naa pay adlaw.

“Pagkaon!” Misinggit si Mary. “Karne!” Ang gasa sa tawo tinud-anay usa ka milagro.

Daghan pang milagro ang nahitabo sa ilang pagpanaw. Usa ka panon sa buffalo ang nagpadulong nila apan dayon nagbulag-bulag libut sa karwahe, miadto sa isig ka kilid niini. Usa ka unos sa balas midala sa usa sa mga kaluha ngadto sa suba, apan naluwas ra ni Mary.

Apan lisud gihapon ang biyahe. Matag adlaw ang karwahe nagkagusbat, ug ang mga toro ingon og gikapoy na. Ang yuta tungason ug batoon. Ang mga bukid lisud tabukon. Apan si Mary ug ang iyang pamilya hinay-hinayang mipadayon sa unahan.

Mao palang gayud ang ilang pagdulhog gikan sa bukid sa dihang nakakita si Mary og usa ka tawo nga nagkarwahe paingon nila.

“Tingali makasulti siya kanato sa dalan paingon sa Lehi, Utah!” miingon siya ni Jackson. Duna silay uyoan nga nagpuyo didto.

“Naa mo sa Echo Canyon, dili kaayo layo sa Walog sa Salt Lake,” miingon ang tawo sa dihang nangutana siya kon asa sila. “Apan hain man ang uban sa inyong pundok?”

Giistoryahan siya sa ilang tibuok istorya, ug ang tawo naminaw uban sa katingala. “Mibiyaha kamo kapin sa 1,000 ka milya (1,609 km) nga kamo lang?” Nagpanglingo siya uban sa pagdayeg. “Usa ka kaisug nga babaye. Sultihan ko ikaw sa agianan paingon sa Lehi. Duol na lang ka didto.”

“Duol na lang,” mihunghong si Mary sa iyang kaugalingon samtang ang tawo midrowing diha sa yuta og kinatibuk-ang mapa. Duol na sa Zion. “Tingali maabut ra gyud ta didto.”

Si Mary ug ang iyang pamilya naabut ra gyud sa Lehi, Utah. Sa wala madugay naminyo siya ug adunay usa ka dako nga pamilya nga iyang kaugalingon. Ang iyang ehemplo sa hugot nga pagtuo ug kaisug nakapanalangin sa daghang katawhan. ■

Ang tagsulat nagpuyo sa Texas, USA.

